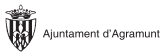

© de les imatges: Antoni Miralda, VEGAP, Lleida, 2008

HORARI D'HIVERN
 Del 21 de setembre al 20 de juny
 de dimarts a divendres, de 10 h a 13 h i de 16 h a 19 h
 dissabtes, d'11 h a 14 h i de 17 h a 19 h
 diumenges, d'11 h a 14 h

DIES DE TANCAMENT
 1 i 6 de gener, 21 i 23 de març, 1 de maig, 24 de juny, 25 i 26 de desembre

SERVEI EDUCATIU
 L'Espai ofereix visites comentades amb tallers complementaris per als centres educatius.

AMICS DE L'ESPAI GUINOVART
 Informació i subscripcions | Tel. 973 39 27 31

INFORMACIÓ I CONCERTACIÓ DE VISITES EN GRUP
 Reserva anticipada Tel | Fax: 973 39 09 04

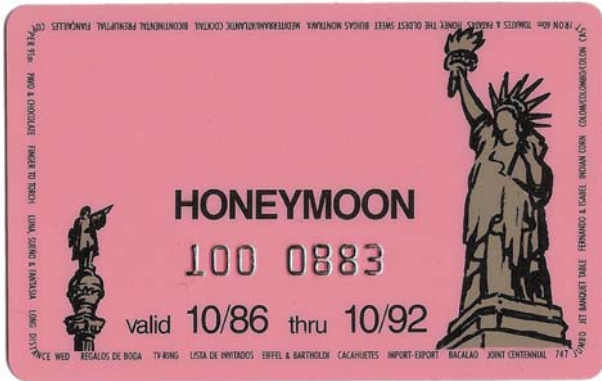

Miralda

27 abril | 1 juny 2008
 Agramunt (Lleida)

Plaça del Mercat, s/n Tel | Fax: 973 39 09 04
 25310 Agramunt A/e: info@espai.guinovart.es

Elogi de les grans dimensions d'un art ben concret

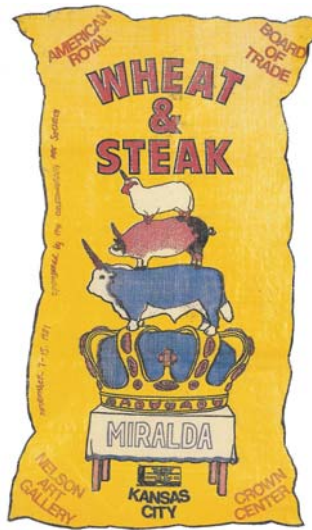
Els darrers anys seixanta, Miralda irromp a París tot esquivant l'influx de l'Informalisme i el Realisme social, aleshores ja encarcerats, i comença a fer art comestible, accions rituals i cerimonials. I ja els anys setanta, s'inicia, a Nova York, la mundialització de Miralda, la qual, arran d'haver fet fer un *striptease* a Christa Leem sobre un pastís gegant, a l'Hotel Orient, de Barcelona, i d'una festa a la Documenta de Kassel el 1977, ja no tindrà aturador. Hi ha una llegenda que assegura que va ser el record obsessiu del melic amb nata de la Leem allò que va portar Miralda, els anys viutanta, a interessar-se pels transvassaments de tota mena entre les més diverses cultures autòctones avui mig ocultes i entre aquestes i el cosmopolitisme contemporani. I dels anys vuitanta ençà ja es del tot impossible de resumir, ni que fos en un llibre extraordinàriament voluminós, l'activitat multicontinental d'aquest inventor de l'art de la ubiqüitat. És ben sabut que els artistes de tot el món, quan veuen passar un avió, l'assenyalen tot dient "Mira, en Miralda, que deu anar vés a saber a on". I en canvi, Miralda sí que sap sempre a on va, i en qualsevol indret del planeta, pertot arreu on ell va fent la seva, i ben seva, a còpia de mostres monumentals i de celebracions espectaculars o bé d'exposicions més contingudes, i d'intervencions i accions de menes ben varies, la coca de vidre del carrer de la Llibreteria, de Barcelona, hi és present de manera subliminal i com a emblema d'una senzillesa conceptual no gens ofegada, en absolut, per l'art miraldianà de la grandiloqüència i la vistositat bastides, però, sobre la reflexió constant, esmolada, intel·ligent i indisciplinada. Perquè Miralda és un artista indisciplinari, que ací vol dir que fa passar totes les disciplines per sedàs de la insubordinació a les normes de la coherència i la lògica demanades per la concepció institucionalitzadora de l'art sense suc ni bruc. D'altra banda, no hi ha hagut mai influències, en Miralda, sinó confluències de literalment tot amb allò que ell va fent i amb els plantejaments que li van sorgint de dins el que fa. Diríeu que en ell l'acció va davant del pensament, i tanmateix el cas és que la divisió escolàstica entre pensar i fer no existeix gens en Miralda. I per això el seu quefer és tan i tan energètic que qualsevol epifania miraldiana ens desborda intel·lectualment i sensiblement, per tal com ja porta implícites les seves properes realitzacions, i, confusament, les intuïm. Ni tan sols ens hi cal practicar mai la necessària suspensió de judici davant tota obra d'art, ja que les escales de valor, en Miralda, s'esfumam per la pujança que ell ens insufla.

Carles Hac Mor

Elogio de las grandes dimensiones de un arte bien concreto

Los últimos años sesenta, Miralda irrumpe en París esquivando el influjo del informalismo y el realismo social, por entonces ya estancados, y empieza a hacer arte comestible, acciones rituales y ceremoniales. Y ya en los años setenta se inicia, en Nueva York, la mundialización de Miralda, que, a raíz de haber hecho un *striptease* a Christa Leem sobre un pastel gigante, en el Hotel Orient de Barcelona, y de una fiesta en la Documenta de Kassel en 1977, ya no tendrá tope. Hay una leyenda que asegura que fue el récord obsesivo del ombligo con nata de la Leem lo que llevó a Miralda, en los años ochenta, a interesarse por los trasvases de todo tipo entre las más diversas culturas autóctonas hoy medio ocultas y entre éstas y el cosmopolitismo contemporáneo. Y desde los años ochenta ya es totalmente imposible resumir, ni aun en un libro extraordinariamente voluminoso, la actividad multicontinental de este inventor del arte de la ubiqüidad. Es conocido que los artistas de todo el mundo, cuando ven pasar un avión, lo señalan diciendo: «Mira, Miralda, que debe ir vete a saber dónde.» Y, en cambio, Miralda sabe siempre a dónde va, y en cualquier lugar del planeta, por todas partes donde él hace lo suyo, y bien suyo, a copia de muestras monumentales y de celebraciones espectaculares o de exposiciones más contenidas, y de intervenciones y acciones de tipologías variadas, la coca de vidrio en la calle Llibreteria de Barcelona, está bien presente de manera subliminal y como emblema de una sencillez conceptual nada ahogada, en absoluto, por el arte miraldiano de la grandilocuencia y la vistositad construidas, pese a todo, sobre la reflexión constante, afilada, inteligente e indisciplinada. Porque Miralda es un artista indisciplinado, que aquí significa que hace pasar todas las disciplinas por el cedazo de la insubordinación a las normas de la coherencia y la lógica pedidas por la concepción institucionalizadora del arte insustancial. Por otra parte, no ha habido nunca influencias, en Miralda, sino confluencias de literalmente todo aquello que él va haciendo y con los planteamientos que le van surgiendo de lo que hace. Diríais que en él la acción va por delante del pensamiento, y pese a todo, el caso es que la división escolástica entre pensar y hacer no existe para nada en Miralda. Y por eso su quehacer es tan y tan energético que cualquier epifania miraldiana nos desborda intelectual y sensiblemente, porque ya lleva implícitas sus propias realizaciones y, confusamente, las instituimos. Ni siquiera no es necesario practicar nunca la necesaria suspensión de juicio ante toda obra de arte, ya que las escalas de valor, en Miralda, se estuman por la pujanza que él nos insufla.

Carles Hac Mor

La Fundació Privada Espai Guinovart d'Agramunt es complau a convidar-vos a l'exposició

Antoni Miralda

La inauguració tindrà lloc el diumenge dia 27 d'abril a les 12.30 h

L'exposició romandrà oberta del 27 d'abril a l'1 de juny de 2008

PROPERES ACTIVITATS

Dia internacional dels museus
18 de maig de 2008

Exposició de Pere Noguera
juny-juliol de 2008